

na Mošinskienė

SIDĖMĖKIME, SUSIMASTYKIME IR ĮVERTINKIME

Užbaigti Šv. Kazimiero 5-to šimtme-
mirties sukaktuvių religinio pobū-
džio minėjimai tikrai originaliai São
Paulo lietuvių asmeninėje šv. Kazimiero
parapijoje. 1985 m. rugpiūčio 25 d. "Ju-
ventus" sporto klubo koplyčioje, kurio-
je nuo 18 d. buvo išstatyta viešai ikono-
grafijos parodai 14 paveikslų, vaizduo-
jančių Lietuvos Globėją taip, kaip kiek-
vienas dailininkas jį suprato, savyje per-
gyveno ir išreiškė savo tapyboje ar skul-
tūroje. "Parodos" lankytojai įvertino
slaptu balsavimu, o "jury" komisija, ku-
rią sudarė Kultūrinio Centro "Francis-
co Matarazzo Sobrinho" direktorius
Henrique Lošinskas Alves, Halina Mo-
šinskienė, Jonas Tatarūnas, Arry de San-
tos (iš "Juventus") ir Casimiro de Men-
donça (iš "Veja" žurnalo), padarė savo
sprendimą.

Lankytojų įvertinimu pirmą vietą
laimėjo estas ROBERT ZIRK, atvaizda-
vęs šv. Kazimiero jaunikiškos viziją. (Be-
rods šį paveikslą autorius padovanojo
Brazilijos Lietuvių Bendruomenei). "Ju-
ry" komisijos pirmąją premiją įvertintas
dailininkės ZY V. VAN LANGENDONK
šv. Kazimieras. Visi 14 eksponatų buvo
pateikti konkursui ne lietuvių dailinin-
kų.

Kas domisi, domėjosi ar domėsis
šiuo įvykiu, supras ir be žodžių, kad
mūsų menininkai gyvena absoliučiai
atsiskyre nuo tų bendrų interesų, pas-
tangų, kurias deda ta grupelė patriotų
— tas vis silpstantis žiburėlis — keliamas
ir gaivinamas tokių pat lietuvių. Kad
ir tie patys keli kunigai — jiems kelias
prieinamesnis, o ypač turint atramą sa-
vo nenuilstančiu entuziazmu Henriką
Lošinską Alves, rašytoją, žurnalistą,
São Paulo Kultūrinio Centro direktorių,
kuris tik ir teiraujasi: "Pagerbėme šv.
Kazimierą. O ką dabar gerbsime? ... Juk
1986-tais sukanka 75 metai nuo mūsų
genijaus M.K. Čiurlionio". — O kas mu-
myse, mūsų organizacijose, pažįsta ge-
nialų, nuostabų Čiurlionį — vizionierių,
dailininką ir kompozitorių, tik dabar
visur įvertinamą kaip genialų žmogų, be
laiko užgesusį, bet nuostabius dvasinius
turtus palikusį ne vien Lietuvai, bet vi-
sai žmonijai, siekiančiai Visatos platu-
mų?

Gerbkime kiekvieną kilnią iniciatyvą
— ne vien laidodami, bet ugdydami sa-
vitarpyje. Ar nėra mūsų tarpe pasiauko-
jusių žmonių? Jų yra, buvo ir bus.

KAZIMIERINIO JUBILÉJAUS UŽBAIGTUVĖS Klube "Juventus": Viršuje — klubo parke
žymesnieji dalyviai: Jonas ir Vera Tatarūnai, Klaricé Bacevičiūtė, kun. Pr. Gavėnas, senas "Maes-
tro", už jo Henrique Lošinskas Alves, Sr. Neco Centro administratorius, H. Mošinskienė;
Apačioj — São Paulo Miesto Savivaldybos Choras "Coral Paulistano", kurį diriguoja Mo. Ro-
berto Casimiro, lauke, po medžiais, pateikia linksmą programą.

Gana tos savitarpio "trinties", tuš-
čios "ambicijos" — tieskime kelią nuo-
širdžiai atvirą ir tiesų visiems, ypač gi
mūsų jaunimui. Juk neilgas mūsų saulė-
lydžio akimirksnis. Bet kitas rytas vėl
nušvis — ir darbas laukia.

Džiaukimės tuo, ką turime, puoselė-
kime, globokime ir atiduokime į jauni-
mo rankas tai, ką išsinešėme — Lietuvos
žemės grumstelij. Bus kas jį laikys kaip
relikviją širdyje, jei patys bendromis jė-
gomis kelsime ir darbuosimės, kaip šių
1984-1985 Kazimierinių metų pavyz-
džiais.

Graži buvo toji "Kazimierinių metų"
užbaiga rugpiūčio 25 dieną iškiliam
klube "Juventus". Žmonių gausa, Kop-
lyčioje šv. Mišios, kun. Pr. Gavėno atlai-
kytos visu dvasiniu pakilimu, buvo paly-
dimos "Coral Paulistano" nuostabiomis
giesmėmis, už ką paskui buvo pagerbtas
vaisėmis su "lietuvišku krupniku" ir už-
kandžiais, paruoštais Vero ir Jono Tata-
rūnų. Lietuvių skautai patarnavo prie

Mišių apeigų; o kaip margos plaštakėlės,
mūsų gražuilės lietuvaitės tautiniais rū-
bais pasipuošusios, sukinėjosi, patarna-
vo, vaišino svečius klubo parke. Viskas
buvo gražu. Tik pasigedau "Marijos gies-
mės" ir Lietuvos Himno. Bet Šventasis
tą saulėtą dieną mus matė visus taip lai-
mingus, ir savaime kiekvieno širdyje te-
buvo taikos ir artimo meilės angelas;
gal ir Šventojo palaima mus sujungė į
bendrą šeimą — lietuvių šeimą toli nuo
brangios Tėvynės.

Ir tegaliu užbaigti savo įspūdžius šiais
žodžiais:

Vieno žodis — ne kalba,
Vieno darbas — ne talka —
Kai du stos, visados
Daugiau padarys...

Garbė tiems, kurie dirba, talkina, ku-
rie širdimi glaudžiasi prie brolio širdies.

**LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI**

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 60.000

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 120.000

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios)

Už skelbimų kalbą ir turinį Redakcija neatsako.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP. 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 1.500

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 100.000

mokami už skilties (Coluna) centimetrą Cr\$. 5.000

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Prieš 40 metų

KRUVINA DRAMA

Kai šie metai yra sukaktuviniai, visur daug kalbama ir rašoma, apie "laimingą karo pabaigą", apie "hitlerinio žvėries pribaugimą", "pavergtų tautų išvadavimą". Tačiau kažkodėl neprisimenamos ar tik labai retai teprisiminamos didžiosios nuodėmės, kurias vakariniai sąjungininkai, laužydami žmogaus bei tautų teises, padarė. Mažai terašoma arba visiškai nutylima, kokio "išvadavimo" susilaukė Pabaltijo valstybės, o visiškai nutylima be galo šiurpi baltųjų rusų tragedija, kazokų išdavimas. Taigi bus gerai, kad mes, būdami patys labai nelaimingi, prisiminsime dar nelaimingesnius kaimynus.

Pirmiausia rusai. Toli gražu ne visi jie buvo bolševikai, ir kilus II pasauliniam karui kai kurie jų vadai manė, kad galbūt atėjo gera proga nuversti komunistinį režimą ir įvesti Rusijoje demokratinę santvarką.

1941 - 1942 m. vokiečiams, pergalingų karo veiksmų eigoje, pateko ne vienas milijonas rusų karo belaisvių. Jų skaičiuje buvo daugybė gerų karo vadų, generolą Andrejų Vlasovą įskaitant. Jis buvo gimęs 1900 m. 1919 m. baigė karo mokyklą ir dalyvavo rusų pilietiniame kare komunistų pusėje. 1939 m. paskirtas divizijos vadu. Gynė Kijevą, Kurską, Maskvą. Pakeltas II-osios smogiamosios armijos vadu. 1942 m. kovo mėn. pateko į vokiečių nelaisvę. Čia būdamas, drauge su kitais rusų karininkais bei intelektualais, įsteigė Rusų tautinį komitetą ir, vokiečiams pritariant, pradėjo iš rusų karo belaisvių tarpo organizuoti armiją kovai su bolševikais. Buvo numatyta suformuoti į karinius dalinius apie milijoną vyrų. Vlasovo kariai dėvėjo ant savo uniformų rusiš-

kus (ROA - Rusų išvadavimo armijos) ženklus. Tačiau vokiečių bendradarbiavimas ROA armijos kūrimo reikalu nebuvo nuoširdus. Mat gen. Vlasovas buvo išsidėjęs teisę kovoti tikrai Rytų fronte prieš bolševikus, o ne prieš vakarinius sąjungininkus. Tik karui artėjant į pabaigą, vokiečiai pradėjo Vlasovą daugiau remti; susitarė sudaryti 5 divizijas, bet leido veikti tik dviem. Ligi 1945 m. kovo mėn. Vlasovas sutelkė 50,000 rusų karių armiją.

Tačiau vokiečiai nepasitikėjo Vlasovo armija, darė viską, kad ji nebūtų vietoje vietoje, išsklaidė įvairiuose frontuose, davė menką apginklavimą, neleido vlasovininkams susitelkti prie Čekoslovakijos sienos ir kt. Baigiantis karui, Vlasovas, išklausęs čekų prašymą, pasuko savo dalinius prieš vokiečių SS dalinius, malšinusius čekų sukilimą, ir išvadavo Prahą. Tačiau tuo metu sukilimui vadovavęs Čekų tautinis komitetas buvo nuverstas, jį pakeitė rusams palanki Benešo vyriausybė. 1945 m. gegužės pradžioje Vlasovo armija atsidūrė tarp amerikiečių ir sovietų kariuomenės. Dalis karių išbėgiojo; kita dalis pateko į sovietinių rusų nelaisvę, o nemažai karių buvo amerikiečių internuota. Čia buvo ir gen. Vlasovas su savo štabo nariais. Vlasovininkai tikėjosi, kad amerikiečiai traktuos juos kaip savo karo belaisvius ir neišduos Sovietų Sąjungai. Tačiau įvyko kitaip: JAV išdavė jų rankose atsidūrusius Vlasovo karius su jų vadovybe. Visi prievarta užkaltuose vagonuose išgabenti į Rusiją bei Sibirą. 1946 m. rugpiūčio 1 d. Sovietų S-gos karinės kolegijos aukščiausias teismas, po ilgų kanikinimų, nusprendė gen. Vlasovą ir jo štabo narius pakarti. Sprendimas įvykdytas.

Vokiečių spaudoje (Sonntagpost, 1985.V.5) Hans Otto Lippens paskel-

bė rašinį, antrašte "Der Tod der Kosaken" (Kazokų mirtis). Ten rašoma, Karintijos (Kaernten) srityje, Austrijoje, 1945 m. kapituliavo gausūs vokiečių kariuomenės daliniai prieš britų armiją, vadovaujamą maršalo Alexanderio. Kapituliavusių tarpe buvo ir rusų kazokų kavalerijos korpusas, priklausęs vokiečių generolui Helmutui von Pannwitzui, "Kazatči Stan" vadinamas, su vadu generolu Timofejum Domanovu ir kitais pareigūnais. Šis kazokų korpusas taip pat buvo sudarytas kovai prieš rusiškąjį bolševizmą. Prie karių laikėsi ir nemaža jų šeimos narių. Kai britų karininkai nurodė kazokų daliniams jų internavimo vietą, niekas iš pasidavusiųjų į jų nelaisvę netikėjo, koks likimas juos ištiks. Jie nežinojo, kad Jaltos konferencijos metu Britų premjeras W. Churchilis buvo užtikrinęs Staliną, kad vakariniai sąjungininkai galimai greitesniu keliu atiduos Sovietams iš jų užimtų teritorijų kilusius žmones.

Kruvina drama įvyko gegužės pabaigoje, birželio pradžioje Muro upės slėnyje, prie Judenburgo. Pirmiausia kazokų kariai buvo atskirti nuo savo karininkų. Tada jiems buvo pranešta, kad jie būsią išduoti bolševikams. Sprendimas vargšams kazokams buvo be galo žiaurus, nelauktas, netikėtas, nes jie vis dar galvojo, kad britai yra "žmoniškai dženteimeniški"... Jie prašė britus, jeigu jau negali susilaikyti nuo išdavimo, kad kazokus vietoje sušaudytų. Kazokų generolas Petras Krasnovas, 1919-1920 m. rusų pilietinio karo metu kartu su britų maršalu Alexanderiu kovojęs prieš bolševikus, tris kartus prašė jo pasigailėti vargšų kazokų, tačiau žmoniškumui kietas britas prašymo neišklausė. Gegužės 29 d. britai pradėjo kazokus pardavinėti bolševikams. Kazokų kariai, jų žmonos, vaikai buvo prievarta brukami į sunkvežimius deportacijai. Prasidėjok kazokų žudymasis. Nemaža jų iš sunkvežimių nušoko į Muro upę deportacijos metu, kai buvo vežami per tiltą. Kiti persipjaukavo savo gyslas. Tuo metu nusižudė mažiausia 700 kazokų. Tada britai atidavė bolševikų nemalonei daugiau kaip 30,000 kazokų, apie 5000 kaukaziečių. Visi jie buvo "be persėdi-

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombriñas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

RESTORANAS

VIKTORAS LUKAVIČIUS
Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai

MALONUS PATARNAVIMAS

Rua Espírito Santo, 118 - Tel. 441.6846

SÃO CAETANO DO SUL

LIETUVIAI PASAULYJE

VENEZUELOJE

SERGA MISIJOS DIREKTORIUS

Venezuelos Lietuvių Bendruomenės Krašto Valdybos pirmininko, Dr. Vyt. Dambavos, staigiai iššauktas, kun. Pr. Gavėnas rugpjūčio 9 iš S. Paulo nuvyko į Caracas. Ten rado Popiežiškosios Lietuvių Misijos Venezueloje direktorių, kun. Antaną Perkumą, SDB, Igoninėj, kritiškai padėty. ne tik Kinijoje karo metu jo persątauta koja kelianti problemų, bet ir plačiai-kepenys žiauraus vėžio skrodžia.

Kaip tik tomis dienomis buvo atleistas iš Igoninės, be jokios vilties pagyti. Dabar jis slaugomas namie (Venezuelos Saleziečių provincijos centriniuose namuose, kur dvi gailėstingosios seselės pakaitomis, dieną naktį jį prižiūri, kartu su kitu sergančiu saleziečiu misionierium.

Apie Igonio padėtį buvo informuotas Saleziečių Centras Romoje ir lietuvių vyskupas Paulius A. Baltakis. Tarp kita ko, iškyla klausimas, kas jį pavaduos. Dabar iš São Paulo laikinai ten vyksta kun. P. Urbaitis.

GYVASIS ROŽANČIUS" YRA GYVAS

Pernai dalyvaudamas P. Amerikos Lietuvių kongrese Venezueloje, kun. Pr. Gavėnas Karako lietuviams paliko mintį kurti "gyvą rožančių". Būtent sudaryti būrelį 15 asmenų, kurie kasdien sukaltetų (tik) vieną rožinio "paslaptį". O maldos intencija – prašyti laisvės Lietuvai.

Tuo susikūrė pirmasis būrelis. Ypač lengviau ten, kur yra keli asmenys šeimų. kiekvienas po vieną "paslaptį".

Po metų buvo džiugu išgirsti, kad "gyvasis rožančius" ten dar tikrai gyvas ir maloniai kalbamas.

Tą pačią mintį šiemet sviedė Valencijos lietuviams. Ir tenai tuoj pat susitvėrė "gyvojo rožančiaus" būrelis.

Prie pernykštės pagrindinės intencijos – už Lietuvą, šiemet prisidėjo kita, nemažiau svarbi intencija: už dvasinius pašaukimus.

Dievo Motina įvairiuose savo apsireiškimuose pabrėžia rožinio maldos svarbą.

Fatimoj Švč. Marija net Rusijos atsivertimą ir tautų laisvę sąlygoja rožinio kalbėjimu. Taigi, ir mūsų Tėvynės laisvinimo pastangose pirmasis ir svarbiausias veiksmas ar tik nebus šitas: kasdien kalbėti rožinį, asmeniniai įsigyvenant jį "paslaptis"?

SVEIKINIMAI IŠ VENEZUELOS

Aras Mažeika diktavo, Sandra Saldytė-Mažeikienė rašė, o kun. Pr. Gavėnas parvežė šiuos sveikinimus:

"Aras ir Sandra sveikina kun. Šeškevičių, kun. Urbaitį, kun. Rukšį, p. Tatarūną, Petraičius, tėvelius, jaunimą ir visus tuos, kurie klaus, ar ir juos sveikina".

IŠ JAUNIMO VEIKLOS VENEZUELOJ

Dalia Šulcaitė, iš Caracas, išvyko į Argentiją. Ji įgaliota užmegzti artimesnius ryšius su Argentinos lietuvių jaunimo sąjunga, jų veiklos klausimais: ar jie jau rūpinasi Australijoje rengiamo jaunimo kongreso uždaviniais; ar numatytas (ir kaip) jų dalyvavimas tame kongrese; ar jie numato galimybę organizuoti blokų (I: Argentina, Brazilija, Urugvajus; II: Venezuela ir Kolumbija) sueigą-susirinkimą tikslu pasitarti šiuo reikalu ir, bendrai, Pietų Amerikos lietuvių jaunimo veikimu.

Panašiais tikslais Kalėdų laikotarpiui iš Venezuelos atvyks Brazilijon Aras ir Sandra Mažeikos (1985.12.23 – 1986.1.9). Aras yra Venezuelos lietuvių sąjungos pirmininkas; pageidauja susitikti su BLJSąjunga.

Venezueloje keliamas reikalas pasikeisti – pasidalinti informacijom: laiškais, o gal net ir spausdintu lapu.

Rugsėjo 8-tą yra numatytas lietuvių jaunimo suvažiavimas apylinkių jaunimo veiklai apžvelgti. Ir bus renkama nauja valdyba.

Aras stengiasi atnaujinti tautinių šokių grupę ir sudaryti kitą, tik vaikų (iki 12 metų), grupę.

Sandra ryžtasi atgaivinti ateitininkus. Ji taip pat pasižadėjo duoti dažniau ir daugiau informacijų Brazilijos lietuvių spaudai ir jaunimui apie Venezuelos lietuvių gyvenimą ir veikimą.

VENEZUELOS LIETUVIAI RENKA NAUJĄ VALDYBĄ

Venezuelos Lietuvių Bendruomenė tvarkosi centrine Krašto Valdyba ir atskiromis (Caracas, Valencijos ir Maracay) Apylinkių Valdybomis.

Tautos šventės proga, rugsėjo 8 dieną, VLB-nės Centro Valdyba šaukia visuotinį narių suvažiavimą, kurio metu bus renkami vyriausieji Bendruomenės organai. Tuo pačiu metu ir VL Jaunimo Sąjunga šaukia savo suvažiavimą ir vadovybės rinkimus toje pačioje vietoje.

Suvažiavimas, ir bendra Šilinės bei Tautos Šventė, bus Maracay mieste. Visa tai organizuoja VLB Krašto Valdyba su Maracay Lietuvių Apylinkės Valdyba ir VLJ Sąjunga.

Brazilijos lietuviai nuoširdžiai linki VLB-nei ir VLJ Sąjungai atnaujintu ryžtu ir su Šiluvos Marijos pagalba energingai kovoti, vieningai dirbti ir dosniai aukotis "Dievui ir Tėvynei".

Prieš 40 metų

mo" išgabenti į Sovietų gulagus, išskyrus vadus bei generolus. Daugiau apie juos nieko nebuvo žinoma, nes nė vienas nesugrįžo į savo namus.

Kazokų vadai buvo ypatingai žiauriai tardomi, kankinami, teisiami. Maskvos "Pravda" 1947.1.17 paskelbė sprendimą, kuriuo buvo nubausti kazokų vadai: atamanas Krasnovas, gen. lt. A. G. Škurras, gen. mjr. Sultan – Girėjus, gen. mjr. S.N. Krasnovas, gen. mjr. T.I. Domanovas. Žinoma, buvo ir daugiau. Jie buvo pakarti.

Tada, prieš 40 metų, ir kaip dabar, visiems buvo aišku, kad nei Rusijos invadavimo armijos, nei kazokų bei kaukaziečių kariai nebuvo kariniai nusikaltėliai ir niekada nekariavo prieš vakarinius sąjungininkus. Savo laiku tuometiniam Britų premjerui A. Edenui buvo prikišama, kad britai atliko juodą, kruviną darbą, išduodami mirčiai jį nelaisvę patekusius karius. Į tai Edenas atsakė: "Mes negalime sau leisti būti sentimentalais". Vokiečiai apgailėstavo karių išdavimą, tačiau patys būdami parblokti, jiems negalėjo padėti. b.kv.

"DRAUGAS"

• Esame didingos istorijos tauta ne tik laimėjimais, bet ir pralaimėjimais — ne tik žalgiriu, bet ir Kražiais.
DR. J. GIRNIUS

CURSO AUDIOVISUAL

**DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA**

Facilidade de aprendizado — Acompanha fitas cassettes
Para maiores informações

Rua Justindiba, 28

Fone: 273-0338

03124 São Paulo, SP.

CIRURGIÕES DENTISTAS
Dr. JONAS NICIPORCIUKAS
Dr. PAULO R. NICIPORCIUKAS
Rua Cap. Pacheco Chaves 1206, 1º and.
V. Prudente — Fone: 273-6696

A.A. PETRAS GUDELIS

Jonas Silickas

Visai netikėtai gavau iš Vokietijos pranešimą, kad pereito gegužės mėn. 27 d. mirė mano artimas bičiulis atsargos Majoras PETRAS GUDELIS. Man teko su juo susipažinti 1919 m. Lietuvoje, Joniškėlio Apskr. partizanų veikloje ginant Lietuvą nuo rusų komunistų kariuomenės dalių įsiveržimą. Tai buvo ansktyvas pavasaris, kada priešas artinosi prie mano tėviškės, Joniškėlio, Biržų-Pasvalio apskr. Kad sulaikyti priešą Joniškėly buvo suorganizuota partizanų savanorių grupė iš atsargos karininkų ir kareivių grįžusių po karo iš Rusijos, taipgi kasdieną jungėsi vietinių ūkininkų sūnai. Buvo sudarytas gynimo štabas ir mokomi ginklą valdyti nauji savanoriai. Buvo daug karių, bet trūko kariškų šautuvų. Vienas vokiečių paliktas kulkosvaidis buvo įkeltas į vietinės bažnyčios bokštą, iš kur buvo galima apšaudyti didesnį plotą priešui pasirodžius. Vokiečiai, pasitraukiant iš Joniškėlio paliko daug šovinių, bet nepaliko šautuvų. Buvo kritiškas momentas, bet visai nelauktai atvyko kar. P. Gudelis su pora vežimų prikrautų kariškų šautuvų. Iš kur jis gavo tuos šautuvus buvo nesvarbu, šautuvai buvo išdalinti kareiviams ir visiems pakilo ūpas.

Čia aš susipažinau su P. Gudeliu, kuris po trumpo laiko išvyko iš Joniškėlio ir aš jo daugiau nemačiau. Buvo jaunas, aukštas, tvirto sudėjimo vyras. Atrodė stiprios valios ir drąsus.

Kitą dieną pasirodė rusų žvalgai, prasiėjo susišaudymas, mūsų kulkosvaidis be perstojimo klegeno iki pat nakties. Mūsų žvalgai pranešė kad rusai turi sukoncentravę dideles jėgas ir kad mes negalėsime jų sulaikyti ir nakčia štabas pasitraukė į Rakruojaus link. Kitą dieną su mažu mūsų pasipriešinimu rusai užėmė Joniškėlį ir apsikasė dešiniame Mažupės ūpelio krante. Praėjus porai dienų mūsų partizanai, vokiečiams padedant, po didelio mūšio, kuriame ir man teko dalyvauti, išvarė rusus iš Joniškėlio ir jo apylinkės. Rusai pasitraukė Pasvalio link ir daugiau nepasirodė. To mūšio smulkmenos yra aprašytos P. Gudelio knygoje.

1972 m. būnant man Čikagoje gavau P. Gudelio laišką iš Vokietijos ir po to prasidėjo mūsų susirašinėjimas ir artima

draugystė. Aš suteikiau jam daug medžiagos knygoms rašyti, prisimenant Joniškėlio Apskrities Partizanų veiklą. Dabar Petras Gudelis sulaukęs 90 m. amžiaus išvyko į amžiną poilsį, toli nuo savo brangios Lietuvos dėl kurios jis daug pasidarbavo jos nepriklausomybę kuriant.

Pasiekusi žinia apie jo mirtį, sujaudino mano sielą ir aš čia noriu pasakyti jam paskutinį sudiev ir prašau Dievo kad jam būtų lengva ilsėtis Vokietijos žemelėje, kuri jį priglaudė.

Prie šio pridedu jo biografiją smulkiai aprašyta laidotuvių apeiga Hüttenfeldo kapinėse, Vokietijoje, šių metų gegužės 31 d.

A. a. s. maj. PETRAS GUDELIS

Retėja gretos 1918-1921 m. laisvės kovų savanorių, atnešusių Lietuvai 22 metus laisvo ir nepriklausomo gyvenimo. Daugelį jų jau 1940-1941 m. sunaikino sovietai arba nužudydami, arba išveždami létai mirčiai į Sibirą. Ko nespėjo padaryti anuomet, baigė sugrįžę po šio karo.

Pasitraukę į Vakarus 1944 m. kartu su šimtu tūkstančių lietuvių pabėgėlių, irgi baigia iškelti amžinybėn. Čia juos ne žiaurus priešas, bet negailestingas laikas naikina. Visi jau yra pasiekę arba peržengę 80 metų ribą. Tokio amžiaus buvo pasiekę ir velionis Petras Gudelis, š. m. gegužės 31 d. palaidotas Hüttenfeldo kapinėse, t. y. vietovėje, kur yra įsikūrusi Vokietijos LB valdybos būstinė ir Vasario 16 gimnazija.

Mirė 1985 m. gegužės 27 d. Landeck'o ligoninėje, prieš porą mėnesių gražiai atšventęs 90-ųjų gimtadienį Dahn'o slaugymo namuose, į kuriuos buvo atvykęs tik prieš mėnesį. Ta proga jį atlankė ir kartu šventė jo pasirinktas testamentą vykdytojas ir bičiulis kun. Fr. Skérys iš Mannheimo ir ilgą laiką namuose jį globusieji kaimynai Schulz'ai. Iki atvykimo į prieglaudą velionis gyveno savo namuose Lemberge, netoli Pirmasens'o.

Laidojimo apeigas atliko ir visus laidotuvių reikalus tvarkė kun. Fr. Skérys. Prisirinko pilna Hüttenfeldo kapinių koplyčia. Karstas buvo apdengtas lietuviška trispalve ir papuoštas gėlėmis. Šonuose stovėjo garbės sargyba – tautiniais drabužiais apsirengusių pora mokinių ir pora uniformuotų skautų. Tyliai ir liūdnam skambėjo religinės melodijos.

Maldas kalbėjo ir pamokslą pasakė

(Bus daugiau)

kun. Fr. Skérys. Susimąstyti vertė jo žodžiai: – Atrodo, kad žmogus kaip žydintis lauko gėlė – pranyksta vėjeliui papūtus. Arba kaip upės vanduo prabėga. Bet vanduo tik iš mūsų akių išnyksta, bet ne pranyksta, o įsilieja į jūras. Taip ir mūsų gyvenimas įsilieja į amžinybę, kur laukia Dievo statytas būstas. Né vienas mūsų negyvena sau pačiam ir né vienas nemiršta sau pačiam. Ne, jei gyvenime – gyvname Viešpačiui, ir jei mirštame – mirštame Viešpačiui. (Rom 14,7 skirsm)

Kas vertingiausia gyvenime, – klausė pamokslininkas, – geidulių patenkinimas, turtas, garbė? Kristus mokė krauti turtus, kurių nei kandys nesuėda, nei vagys nepavagia. Tai dvasios turtai, vertingesni už medžiaginius. Žmogiškojo gyvenimo vainikas yra mirtis. Todėl Dovydas ir meldė Viešpatį, kad išmokytu gyvenant mąstyti apie mirtį, t. y. pasiruošti mirčiai. Gyvenimas turiningesnis, kai gyvenama mirties, t. y. perėjimo į amžiną gyvenimą akivaizdoje. Tada įvairūs gyvenimo reiškiniai įgyja gilesnę prasmę. Apie daugelį sakoma, kad nemoka gyventi. Turbūt dar daugiau žmonių nemoka pasiruošti mirčiai. Tinkamas pasiruošimas mirčiai yra gyvenimas amžinybės akistatoje.

Pamokslą baigė malda, sukalbėta lietuviškai ir vokiškai. Visos kitos laidotuvių apeigos vyko lietuvių kalba.

Prie kapo, kun. Fr. Skėriui sukalbėjus maldą, sugiedotas Lietuvos himnas. Vokietijos LB valdybos vardu atsisveikinimo žodį tarė jos reikalų vedėjas J. Lukošius. Daug gaudžių ašarų yra sugėrusi šių kapinaičių žemė. Tai vis ašaros šeimos narių, atlydėjusių čion savo tėvus, vaikus vyrus bei žmonas ir kitus artimuosius, kurių gerovei kurti laidomieji yra plušę, su kuriais yra daliniesi vargais ir džiaugsmiais. Šiandien niekas neverkia Gudelio nes toli jo artimieji ir šeimos nariai. Tačiau velionis yra vertas daugiau ašarų, negu kuris kitas šios mirusiųjų bendrijos narys. Jis dirbo ir aukojosi ne tik savo ir savo šeimos gerovei, bet visai Lietuvai – visai mūsų tautai. Jis šimtus kartų statė pavojun brangiausią savo turtą – gyvybę –, 1918-1919 m. šiaurės Lietuvoje organizuodamas partizanus ir vesdamas juos į kovas prieš bolševikus, besike sinančius į laisvę žengiančiai mūsų tautai uždėti nelaisvės grandines. Jis nepadėjo ginklo tol, kol visi priešai iš krašto buvo išvyti – tauta galėjo pradėti gydyti karo padarytas žaizdas ir atsidedi našiam kūrybiniam darbui.

Dra. HELGA HERING

MÉDICA – GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 – B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

Direito TRABALISTA

Av. Novo Horizonte, 213 - Conj., 2

COMPRAS - VENDAS -

ADMINISTRAÇÃO DE BENS

Vila Sacadura Cabral - S. André

SINKIO KOMISIJOS APKLAUSIMAI OTTAWOS KLAUSIMU

Birželio 25 d. Vašingtone Kongreso komisija Europos saugumo ir bendrabuvimo reikalams (Commission on Security and Cooperation in Europe) apklausinėjo ambasadorių Schifterį, vadovavusį JAV-ių delegacijai Ottawos žmogaus teisių konferencijoje, ir Valstybės Departamento atstovus. Valstybės sekretoriui Shultzui ir politinių reikalų sekretoriaus pavaduotojui Armacostui negalėjus atvykti, Valstybės Departamentą atstovavo Gary Matthews ir Mark Palmer. Viena apklausinėjimo tema buvo "tautinių mažumų" persekiojimas Sovietų Sąjungoje.

Ambasadorius Schifter savo kalboje tvirtino, kad Ottawos konferencija buvo prasminga, nepaisant to, kad nepavyko su sovietais susitarti jokių esminių klausimų. Pasak jo: (a) Vakarai reikšmingai paveikė mažesnius Varšuvos Pakto kraštus, b) suteikė "dvasinės paramos narsiams teisių gynėjams už geležinės uždangos", (c) sovietinę valdžią paveikė neigiami atsiliepimai apie jos elgesį, (d) Vakarų valstybės žmogaus teises gynė sutartinai, (e) neutraliosios ir Vakarų valstybės esminiai sutarė žmogaus teisių klausimais.

Senatorius Malcolm Wallop kritikavo Vakarų iliuzijas apie Helsinkio procedūrą: užuot sumažinę žmogaus teisių pažeidinėjimus, Sovietai pradėjo dar aršiau persekioti savo pavaldinius. Jis pareiškė: "Mes turime prisipažinti, kad mūsų lūkesčiai Helsinkio atžvilgiu nepasitvirtino. Mes turime atvirai pareikšti sovietams ir amerikiečiams, kad tarptautinių sutarčių reikia geranoriškai laikytis, arba jas reikia pasmerkti kaip apgaulę. Kitaip pavirstama apgaulės partneriu ir norom nenorom pradedama pripažinti, kad žmogaus teisės tėra nuomonės dalykas".

Žmogaus teisių ir humanitarinių reikalų įstaigos atstovas Gary Matthews procedūrą aptarė teigiamai. Senatorius Gordon J. Humphrey pasmerkė JAV-ių "diplomatines iniciatyvas" Sovietų Sąjungos atžvilgiu, kai sovietai nenustoję pažeidinėję sutarčių apie žmogaus teises ir tarptautines teises, ypač Afganistane, kur "sovietai naudoja nacių politiką ir taktiką".

Naujasis Helsinkio Komisijos pirmininkas senatorius Alfonse D'Amato labai stipriai pasisakė žmogaus teisių klausimu. Jis pareiškė Valstybės Departamento atstovui Mark Palmeriui, kad su Gromyka reikia daug tvirčiau kalbėti – Amerika neturėtų kalbėti apie kitus

**LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI**

PADĖKA

Netekę mylimos žmonos ir motinos

MARYTĖS BUMBLIENĖS

Nuoširdžiai dėkojame giminėms, draugams ir pažįstamiems, lankiusiems velionę laidotuvių koplyčioje, dalyvavusiems mišiose ir palydėjusiems velionę į amžino poilsio vietą.

Dėkojame taip pat, organizacijoms ir pavieniams asmenims už užuojautas pareikštas per spaudą, laiškais, kortelėmis, telegramais, telefonu ir asmeniškai.

Nuoširdi padėka kun. Petrui Rukšiiui už mišias koplyčioje ir palydėjimą velionės iki kapo ir taip pat, kun. Juozui Šeškevičiui už gedulingas mišias lietuvių Šv. Juozapo bažnyčioje, parapijos choristams ir dirigentui Viktorui Tatarūnui, vargonininkui maestrui Feliksui Girdauskui ir visiems taip gausiai dalyvavusiems tose mišiose.

Nuliūdę vyras Aleksandras Bumblis ir dukros Elizabétė, Margarétė, Arlėte ir jų šeimos.

susitarimus, kol sovietai nesutiks laikytis Helsinkio sutarčių.

Apklausinėjime dalyvavo lietuviai: dr. K. Jurgėla, J. Laučka, M. Samatienė, C. Surdokas, A. Šilas ir J. Vitėnas. Po apklausinėjimo M. Samatienė atkreipė Helsinkio Komisijos personalo dėmesį į terminologiją – lietuviai, latviai ir estai turėtų būti vadinami ne "tautinėmis mažumomis", bet "okupuotomis tautomis". Buvo pažadėta terminologiją pakeisti. (ELTA)

"ELTA" APŽVELGIA OTTAWOS KONFERENCIJĄ

Apžvelgdamas neseniai pasibaigusią žmogaus teisių konferenciją, ELTOS biuletenis anglų kalba savo birželio numeryje taip susumuoja sovietinės delegacijos vaidmenį: išsisukinėjimai, delsimas, faktų slėpimas ar iškraipymas. Sofinskio vadovaujama delegacija patvirtino, kad Didysis Melas tebeklėsti, kaip ir Stalino laikais. Sovietinės sistemos teisintojams ar maskvinės detantės entuziastams Vakaruose ELTA siūlo nuodugniai susipažinti su tokiais spektakliais, kaip sovietinės delegacijos suvaidintasis Ottawoje, ir jų entuziazmas neišvengiamai atvės.

Vakarų valstybių delegacijų veikla Ottawoje ELTA ir pagiria, ir pakritikuoja. Teigiamas buvo JAV-ių ir kitų Vakarų valstybių pasiryžimas "aiškiai ir nedviprasmiškai išdėstyti visas rūpimas problemas". Ypač reikšmingos buvo Vakarų delegatų kalbos, kuriuose jie išvardino "sąžinės kalinius" ir paminėjo Pabaltijo šalių buvusį suverenumą ir nepri-

klausomybę. Anot ELTOS, tuomi buvo išreikštas solidarumas su laisvę ir nepriklausomybę praradusiomis tautomis. Tiomi taip pat paremtas taikos reikalavimas laisvę ir taika yra neatskiriamos.

ELTA kritiškai atsiliepia apie Ottawos konferencijos aplinką. Uždara auditorija, metalinės barikados, sargybiniai nesiderina su konferencijos tema. Tokio uždaro ir kalėjiminės butaforijos reikalavo Maskva – jai nusileisdami, Vakarai padarė perdidelę nuolaidą. Helsinkio susitarimai ir Jungtinių Tautų charta reikalauja atviro ir nevaržomo pasikeitimo informacija. Jei delegacija gėdijasi savo valdžios elgesio ir bijosi dienos šviesos, tepasilieka namuose.

ELTOS straipsnis taip pat primena Vakarų delegatams, kad jie turėtų kalbėti ne apie "skriaudžiamas tautines mažumas", bet apie "okupuotas tautas" Vakarų valstybės raginamos nedvejoti ir atvirai pasisakyti, kad lietuviai, latviai ir estai turi teisę laisvai apsispręsti. Tuo atžvilgiu Vakarai turi būti nuoseklūs.

Konferencijai Ottawoje prasidedant, VLIKO pirmininkas dr. K. Bobelis susitiko su visa eile konferencijos dalyvių ir įteikė specialiai paruoštą memorandumą su priedais. (ELTA)

AR ŽINOTE, KAD
MŪSŲ LIETUVA
PARDUODAMA
V. ZELINOS LAIKRASČIŲ KIOSKI
AV. ZELINA, 831 ?

MŪSŲ ŽINIŲS

LIETUVIŲ KULTŪROS KURSAS

Praėjusią savaitę Arvydas Žygas kalbėjo mūsų jaunimui apie senovės lietuvių liaudies tikėjimą ir mitologiją. Tai buvo tasa jo vedamajame lietuvių tautos pažinimo kurso, kurį veda per savo apsilankymą mūsų kolonijoje.

Antradienį vakare kalbėjo apie senovės baltų kilčių atsiradimą ir vystimąsi priešistoriniais laikais, per kurį susikūrė lietuvių tauta. Apie 3000 m. pr. Kr. indo-europiečių gyvenime atsirado naujų permainų. Žmogus, lig tol buvęs klajūnas, tampa sėslus, pradeda dirbti žemę, sėti javus ir auginti naminius gyvulius. Šie senovės žemdirbiai sukūrė tikėjimą, atsižvelgdami į svarbiausius gamtos elementus kurie paveikė jų gyvenimą, iš kurio vėliau išsivystė senovės baltų mitologija. Atsiradus krikščionybei, kai kurie gamtos elementai buvo sutapatinti su krikščionišku tikėjimu, procese kuris vadinasi 'sinkretizmas'. Arvydas pasakojo kaip krikščionybė buvo įvesta Lietuvoje Mindaugo, Gedimino ir Vytauto viešpatavimo laikais ir kaip senovės tikėjimo dalys dar ilgai pasiliko pas lietuvių liaudį net iki šio šimtmečio pradžios.

Ketvirtadienį vakare Arvydas apibūdino svarbiausius gamtos elementus ir dievus, kurie sudarė senovės lietuvių liaudies mitologiją. Kalbėjo apie žemę, saulę, mėnulį, žvaigždes, ugnį, perkūną, vandenį, miškus ir medžius. Aiškino kaip liaudis juos įsivaizdavo, kaip ir kodėl gerbė, kokias maldas buvo jiems sukūrus ir kokiomis apeigomis, prietarais ir burtais juos garbino ir į juos kreipėsi. Toliau pasakojo apie mitologijos būtybes, kurias liaudis buvo sukūrusi: laumes, aitvarus vilktakus ir velnius. Skaidrėse ir nuotraukose matėme kaip liaudis įpynė gamtos elementus: augmeniją, žalčius, žirgus, žvaigždutes ir paukščius liaudies meną. Šie gamtos simboliai laimino žmonių sodybas ir apsaugojo juos nuo piktydvasių, todėl liaudis jais puošė kryžius, gyvenvietes, kraičius, verpstukus, ir kitus vartojamus naminius įrankius.

Šių paskaitų tikslas buvo parodyti, kokia turtinga buvo lietuvių liaudies išreiška ir kaip liaudiška pagarba gamtai

MIŠIOS

už A. A. MARYTĘ BUMBLIENĘ

ir už visus kitus Lietuvių Sąjungos Brazilijoje mirusius narius bus atlaikytos rugsėjo 15 dieną, 11 val. šv. Juozapo bažnyčioj, V. Zelinoj. Visi Sąjungos nariai, bičiuliai ir tautiečiai kviečiami dalyvauti.

Sąjungos Valdyba

ir jos gyvenimui bei augmenijai yra paveikus mūsų pasaulėžiūrą.

Sekančiose savaitėse Arvydas yra numatęs atskiras paskaitas apie lietuvių liaudies kryžius, tautinius rūbus, dievdirbių kūrinius, grafiką ir tapybą, kad jaunimas turėtų progos giliau susipažinti su lietuvių liaudies išreiška ir pasaulėjauta, per juos sukurtą liaudies meną.

Šios paskaitos buvo pakartotos šeštadienio ir sekmadienio rytą tiems, kurie kitom dienom negalėjo dalyvauti. Buvo taip pat atvykę paskaitų pasiklausti keletas suaugusių žmonių, Maloniam kviečiame visus, kurie domisi šiomis temomis į paskaitas atvykti ir pasinaudoti proga geriau susipažinti su mūsų tautos liaudimi ir jos pasaulėžiūra.

LAIŠKAS IŠ SAUDI ARABIJOS

Vyga ir Daumantas Dikiniai, savo laiku gyvenę ilgesnį laiką S. Paulyje, kur inž. D. Dikinis dirbo prie pirmųjų "Metrô" statybos darbų, dabar gyvena jau keletą metų Saūdi Arabijoje, kur užbaigus Ryadh didžiulę liuksusinę aero uosto statybą, šiuo metu gyvena prie Arabian Gulf, arti AL Khobar miestelio, kur Daumantas Dikinis padeda statyti panašų aerouostą kaip Riyadh, labai karštame ir sausame klimato, kur pavakary lauko temperatūra siekia 43° C.... kadangi čia, nei vienas arabų miestas dar neturi telefonų knygos, tai tik vieni per kitus susižinom kur kas randasi. Mes

stebimės: "Kaip galima taip gyventi?" — O gyvename. Daumantas jau galvoja išeiti į ankstyvą pensiją. Šį rudenį jam sukaks 62 m. — oficiali ir labai gundanti proga".

Vyga ir Daumantas prašo manęs perduoti linkėjimus Idikams, Henriko ir Jono Valavičių šeimoms, Boguslauskams, Petraičiams, Steponaičiams Santose ir Jevnr. šeimoms. "Su nostalgija prisimename savo draugus Brazilijoje."

Abrąço

Vyga

P.S. Laiškas gautas 1985/8/25

H. Mošinskienė

Priedas: Noriu pabrėžti, kad kada V. D. Dikiniai gyveno A. S. sostinėje Ryadh, ten buvo dar bene 3-4 lietuvių šeimos ir ponios Vygos iniciatyva buvo įsteigta Lietuvių Bendruomenė, kuri ruošė Vasario 16-tosios ir kt. lietuvių tautai atžymėtinus pobūvius savo tarpe. Ponia Vyga Dikinienė buvo tos Bendruomenės pirmininkė.

H.M.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Jonas Emilija VOSYLIUS	Cr. 100.000
Vladas STULGAITIS	Cr. 60.000
Marė ŽUKAS	Cr. 60.000
Algirdas BUITVYDAS	Cr. 60.000
Vladas Stasė STEPONAITIS	Cr. 120.000

VEIKLOS KALENDORIUS

Rugsėjo 8: Šilinė — Tautos šventė (šv. Kazimiero p-ioj)
 Spalio 13: Pavasario šventė Lituanikoj (BLB)
 Spalio... Spaudos diena
 Lapkričio 10: BLSąjungos įsteigimo minėjimas
 Gruodžio 31: Naujųjų Metų Sutikimas Sąjungoj.

Geriausia dovana:

GIMTADIENIŲ VARDINIŲ METINIŲ PROGA

UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GIMINĖMS — DRAUGAMS — PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų — visus metus

MŪSŲ ŽINIOS

LIETUVIŲ ARKYVO IR MUZIEJAUS REIKALU

Visi turbūt sutiksime, kad šios dvi įstaigos mums reikalingos, ir labai pasitarėmų lietuviškai kultūrai ir lietuviškosios emigracijos istorijai. Tačiau iki šiol šis reikalas dar nepajudėjo iš mirties taško. Atsižvelgiant į tai, Lietuvių Katalikų Šv. Juozapo Bendruomenės Valdyba nusprendė savo lėšomis pastatyti nedidelę, lietuviškos klėtelės formos, patalpą arkivui Lituanikoje. Jei kolonija šių įstaigų reikalą supras ir parems, tai vėliau bendruomenė ims iniciatyvos pastatyti patalpą ir muziejui. Bendruomenė jau susitarė su mūrininkais ir tikis statybą pradėti šių metų gale ar sekančių pradžioje (priklauso nuo to, kada mūrininkai užbaigs jau turimus įsipareigojimus). Vieta arkivui numatyta tarp koplyčios ir svečių namo.

K. J. Šeškevičius

L. K. Šv. Juozapo Bendruomenės
Pirmininkas

AUKSINIS LIETUVIŲ BAŽNYČIOS JUBILIEJUS

Ateinančių metų Vasario 16 dieną suėina penkiasdešimts metų nuo Šv. Juozapo Bažnyčios Vila Zelinoje pašventinimo. Tai ne eilinė sukaktis visai mūsų kolonijai. Jubiliejaus programai aptarti jau pora kartų posėdžiavo Šv. Juozapo Bendruomenės Valdyba kartu su visu S. Paulyje veikiančių draugijų atstovais. Tuo pačiu laikotarpiu Brazilijoje lankysis J. E. O. Baltakis, Vyskupas lietuviams užtevyinės ribų.

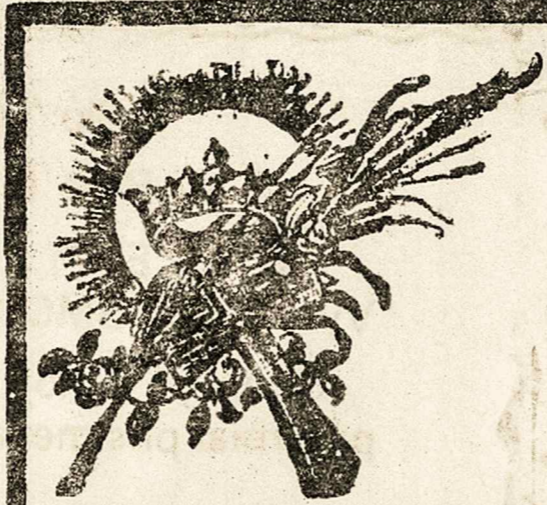
Buvo pramatyta ši Jubiliejaus ir Vyskupo Vizito programa:

Vasario 12 d. J. E. Vyskupo sutikimas aerodrome.

Vasario 13, 14, 15 Jubiliejui pasirengimo tridienis – Vyskupo pravestos rinkolekcijos lietuviams – V. Zelinos bažnyčioje.

Vasario 16 – Lietuvos Nepriklausomybės ir Bažnyčios Jubiliejaus minėjimas, iškilmingos pamaldos ir Akademinija.

Vasario 18 susirinkimas B.L. Bendruomenės su Svečiu.

AŲA

MARYTEI BUMBLIENEI

mirus, liūdesio valandoje, reiškiamo gilią užuojautą vyrui Aleksandriui, dukrelėms Arletei, Elizabetei ir Margaretei, žentams, anūkams ir kitoms giminėms.

Norbertas ir Monica Stasiulioniai

Vasario 21, 22 ir 23 Lituanikoje dvasinis susitelkimas – Lietuvių Katalikų konferencija-pasitarimas su vyskupu.

Vasario 19 Susitikimas su Santos lietuviams.

Vasario 26, 27 ir 28 Vyskupo viešnagė pas Rio de Janeiro lietuviams.

Kovo 1 dieną iškilminga Jubiliejinė vakarienė ir atsisveikinimas su vyskupu.

Kovo 2 dieną Šv. Kazimiero šventė Šv. Kazimiero parapijoje dalyvaujant Vyskupui.

Jo Ekselencija vyskupas yra išreiškęs norą susitikti su galimai daugiau lietuvių. Dar yra laisvų dienų. Įvairių vietovių lietuviams kviečiami organizuoti susitikimą ir tomis dienomis pasinaudoti.

Bažnyčios Jubiliejaus komitetas prašo visus lietuviams, ypač vyresnius, kurie dar dalyvavo pašventinimo iškilme, duoti savo pasiūlymus ir visokeriopą paramą, kad jubiliejus būtų atšvestas kuo iškilmingiausiai. Visi prašomi įteikti savo prisiminimus apie bažnyčios statymą, pašventinimą ir kit. Jie bus panaudoti jubiliejiniam leidiniui.

Be anksčiau nurodytų renginių dar numatyta surengti vieno savaitgalio tradicinį (taip kaip seniau būdavo) kermėšių su zuikučiu, medukais ir t.t.

PUPELIAI ATŠVENTĖ PENKIASDEŠIMTMETINES VEDYBŲ SUKAKTIS

Š.m. rugpiūčio mėn., 24 d., Alfonsas ir Helena Pupeliai atšventė vedybinio gyvenimo Penkiasdešimtmetį, – "Bodas de ouro". Aukšinių vestuvių iškilmės buvo atliktos Lietuvių Sąjungos-Aliança rūmų salėje, rua Lituânia, 67, kuriose dalyvavo didelis skaičius kviestų svečių

ir giminių. Vedybų religines apeigas atliko V. Zelinos lietuvių parapijos kunigas Kavolis. Po iškilmių, sukaktuvinkai, supami savo šeimos narių – sūnaus Henriko, dukters Helenices, žento Alfredo Durazzo ir anūku, o taip pat ir svečių susilaukė malonių sveikinimų "auksinių vedybų" sukakties proga ir gražių linkėjimų dar sveikiems ištesėti iki "deimantinės dienos". Svečiai, linksmos muzikos nuotaikoje, vaišinosi iki pusiaunakčio.

Alfonsas ir Helena Pupeliai plačiai lietuvių kolonijoje žinomi visuomenininkai, abu priklauso Lietuvių Sąjungos nariais, o Helena keletą metų dirbo valdyboje.

Kaip ir dauguma lietuvių kolonijos emigrantų, taip ir Pupeliai – Alfonsas 1927 m. ir Helena Marcinkevičiūtė 1926 m. – atvyko į šį kraštą, paaugliai, drauge su tėvais. Vedė 1935 m., sukurdami gražią šeimynėlę. Karui pasibaigus, ir sustiprėjus ekonominiai, nepamiršo ir tėviškės krašto, aplankydami Lietuvą net kelis kartus.

Sulaukusiems vedybinio gyvenimo penkiasdešimtmečio, tešviečia judviem pavasariška saulė, o tolimesnėje kelionėje telydi sėkmė ir gera sveikata.

ADORATORIŲ RATELIO PRANEŠIMAS

Ateinanti Adoracija bus rugsėjo 6-tosios naktį, Petro Perkumo Namuose Rua Tabajaras 556 - Parque da Moóca. Kadangi vis daugiau kas iš lietuvių įdomaujasi ta prasminga pamaldumo praktika, norime visiems pranešti, kad bet kokios informacijos reikalu geriausiai kreiptis į poniją Emiliją Bendoraitienę, Rua das Roseiras, 441 - Vila Bela, CEP. 03146 São Paulo - Tel. 273-2317.

P A V A S A R I O Š V E N T Ė L I T U A N I K O J E

Spalio (outubro) 13 dieną, sekmadienį

Churrasco, Karalaitės rinkimai, šokiai

Rezervuokite vietas – Tel. 216-7880 – A. Rudys

63-7344 – J. Tatarūnas

Rengia: Brazilijos Lietuvių Bendruomenė

Chopperia Alexchopp

CHOPP – PIZZA – FRIOS
MÚSICA AO VIVO

RESERVADO PARA FESTAS

Rua Solon, 1062 - Tel. 223-2333 - Bom Retiro

MŪSŲ ŽINIOS

MŪSŲ LIETUVAI AUKOJO

Šv. Kazimiero parapijoj lankėsi ponija EUGENIJA ŠLEPETIENĖ ir mūsų savitraščiui paaukojo Cr\$.500.000 su intencija paremti spaudą ir prisiminti vyrą ZIGMĄ ŠLEPETĮ trečių mirties metinių proga. Širdingai dėkojame visuomet jau triai lietuviškiems reikalams Šlepečių šeimai už pusę milijono auką ir linkime geriausios sėkmės.

Mūsų Lietuvą taip pat parėmė ANTONAS GOLSKIS 100.000 kruzeirų auka. Mielam aukotojui širdingas ačiū.

LIETUVIŲ IMIGRANTŲ PAMINKLO VAJUS

Pranešame ir dėkojame už sekancias aukas Lietuvos Laisvės paminklo užbaigimo darbams.

ANTANAS GOLSKIS Cr.100.000
VIKTORAS TATARŪNAS 100.000
JONAS TATARŪNAS tėvas 50.000
VERONIKA NIZEVIČIENĖ 20.000
PETRONĖLĖ DRAUGELYTĖ
VOSILIENĖ 50.000

Tokiu būdu aukotojų skaičius siekia 80 asmenų ir suaukota suma Cr.11.752.850. Skulptorius Gildo Zampol jau greit baigs 1,80 metrų didumo laisvės statulą, kuri tada bus perduota į bronzės liejyklą. Pereitą savaitę komisija jau įmokėjo pusę statulos kainos – Cr.8.500.000 bronzės liejyklai. Stovylos atliejimas kainuos, kaip jau buvo pranešta, Cr.17.000.000. Dar turime apdengti granitu paminklo bazę, kad geriau apsaugot nuo apdaužymų.

Dėkojame visiems ir laukiame daugiau pagalbos.

Muziejaus ir Archyvo Komisija

VYSK. PAULIAUS BALTAKIO SUSITIKIMAS SU PAJŪRIŲ TAUTIEČIAIS

Besiteiraujant paaiškėjo, kad São Vincento parapijos bažnyčioje, São Vicente mieste, SP., 1986 metų Vasario 19 dieną, 4 val. p.p. būtų galima turėti lietuviškas šv. Mišias paties Vyskupo Pauliaus Baltakio celebruotas.

Pramatoma, kad į pamaldas atvyks iš Peruibės p. Olga Vasiliauskaitė Pene-

DĖMESIO!

VILA ZELINOS SKAITYTOJAMS

VYTO BARAS šiuo laiku yra uždarytas pagrindiniam remontui ir LM skaitytojai nuėję neranda laikraščio. Iki baro darbų pabaigos ML-vą galima atsiimti V. Zelinos klebonijoj pas poniją Antoniną.

Šio "ML" numerio

GARBĖS LEIDĖJA

EUGENIJA ŠLEPETIENĖ

Vyro a.a. ZIGMO trijų mirties metinių proga.

Širdingai dėkojame poniai už paramą spaudai ir pagarbiai prisimename šviesios atminties velionį.

Administracija

DIDŽIAUSIA RELIGINIAI TAUTINĖ LIETUVIŲ ŠVENTĖ

TAUTOS ŠVENTĖ

ŠILINĖ

RUGSĖJO

8 DIENĄ

16 valandą

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

PROGRAMA:

Procesija ir Mišios

Minėjimas – Arvydo Žygo paskaita

Meninė dalis

Arbatėlė – suneštinės vaisės

TAUTOS ŠVENTĖS MINĖJIMAS IR ŠILUVOS MARIJOS ATLAIDAI

da su keliais kitais (gerus balsus turinčius) iš p.p. Ramošų šeimos dainininkais. Tokiu būdu pamaldos dar prasmingesnės taptų.

Vyskupas, suprantama, kaip kitur, taip ir pajūrių tautiečiams pristatys iš Romos atsiųstą, Popiežiaus palaimintą Fatimos Marijos Statulėlę, dabar švenčiant 2000 Marijos gimimo metus.

Bus progos susirinkti trumpam pobūveliui tenpat Šv. Vincento parapijos salėje.

Tikimasi, kad taip iš toli atvykusį Ganytoją, visi pajūriečiai pasistengs pasitikti Jį, išgirsti ir gauti Jo palaiminimą.

Krsp.

ŠVIETIMO KOMISIJOS POSĖDIS

Kviečiame visus Švietimo Komisijos narius dalyvauti posėdyje, kuris įvyks š.mén. 12 d. (ketvirtadienį) 20:00 val. Šv. Kazimiero Parapijos salėje, Rua Juatindiba, 20.

BLB-nė

P A D Ė K A

Dėkojame p. Genovaitei Kučinskienei, gyvenančiai R. Agostinho de Barros, 120, Vila Bonilha, už 3 dėzes lietuviškų knygų padovanotų Brazilijos Lietuvių Bendruomenei. Ji, nors atsitolinus nuo lietuvių veikimo, ilgai laikė šias knygas, kurias paliko jos tėvelis Antanas Bražinskas miręs 1980 metais, kolei pasirodė proga jas įteikti Bendruomenei. Antanas Bražinskas, kaip buvo gyvas, rašydavo straipsnius Mūsų Lietuvoje.

BLB-nės Valdyba

ŠVENTĖ CASA VERDE

N. Sra. das Dores parapija, kurioje kas mėnesį laikomos lietuviškos pamaldos, rugsėjo 15 d. švenčia globėjos šventę. Parapijos klebonas, kuris visuomet žavi si mūsų giedojimu, kvietė lietuvius ir lietuvių chorą šventėje dalyvauti. Mišios bus 18,30 val., o po to pramogos parapijos salėje.